

**พฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน
ในกรุงเทพมหานคร**

**Money Usage Behaviors Affecting Personal Financial Planning Of People
In Bangkok**

ธัญรักษ์ สีสุมทร

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบแบบการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 41 - 60 ปี สถานภาพสมรส/อยู่ร่วมกัน ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี รายได้ต่อเดือน 30,001 – 50,000 บาท และประกอบอาชีพข้าราชการ พฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในภาพรวม มีผลรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านกำหนดงบประมาณในการใช้จ่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 รองลงมา คือ ด้านคิดถึงผลประโยชน์ในระยะยาว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และอันดับสุดท้าย คือ ด้านติดตามการใช้จ่ายเงินของตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมการใช้เงินส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : พฤติกรรมการใช้เงิน, การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล, ประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

Study of Money Usage Behaviors Affecting Personal Financial Planning of People in Bangkok has a purpose. 1) Study personal information that affects personal financial planning of people in Bangkok. 2) Study money spending behavior that affects personal financial planning of the people in Bangkok. The population used in this study was 400 people in Bangkok the instrument used for data collection was a questionnaire. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and multiple regression analysis tests.

The study found that Most of the respondents were female, age 41 - 60 years old, marital/cohabiting status. Have a bachelor's degree have a monthly income of 30,001 – 50,000 baht and most of them are civil servants Money spending behavior that affects personal financial planning of people in Bangkok as a whole has a high level with an average of 3.99. Spending the mean was 4.22, followed by the aspect of thinking about long-term benefits. The mean was 4.15 and the last rank was the aspect of tracking their own spending. The mean was 3.37, respectively. Hypothesis test results the use of money behavior that affects the personal financial planning of the people in Bangkok is statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: money usage behavior, personal financial planning, people in Bangkok.

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคเศรษฐกิจของคนไทยในปัจจุบันนี้ เป้าหมายการวางแผนการใช้เงินเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย เพราะส่วนใหญ่คนเรามีรายได้จำกัด การวางแผนทางการเงินจึงสามารถทำได้แตกต่างกันตามปัจจัยของแต่ละคน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางเพศ อายุ อาชีพ รวมไปถึงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน การวางแผนการเงินจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของบุคคลทุกคนในทุกช่วงวัย โดยเฉพาะวัยทำงานเป็นวัยที่มีรายได้หลักจากการทำงาน ดังนั้นจึงควรมีการวางแผนทางการเงินเพื่อประโยชน์ในอนาคต ได้แก่ เพื่อสร้างความมั่นคง ปกป้องความมั่งคั่ง เพิ่มพูนความมั่งคั่ง และส่งมอบความมั่งคั่ง (ศิรินุช อินละคร, 2552) การดำเนินชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่

มีความเกี่ยวข้องกับการทำงาน รายได้ และค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงเกิดปัญหาตามมามากมายว่ามนุษย์เรานั้นควรจะทำอย่างไรเพื่อให้มีเงินเก็บไว้ใช้ภายหลังสำหรับอนาคต หรือสามารถจับจ่ายใช้สอยอย่างไม่ขาดแคลนหลังจากที่เราตัดสินใจเลิกทำงาน เราจะมีเงินใช้ในยามฉุกเฉิน และมีเงินออมไว้ให้บุตรหลานใช้ ซึ่งไม่เพียงแต่จะต้องมีวินัยในการออมเท่านั้น แต่ยังต้องมีแผนการลงทุนที่ดี และมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้สามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ ได้ เช่น ภาษี เงินเฟ้อ และค่าใช้จ่ายเพื่อสนองความต้องการของบุคคลเอง ซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้ทรัพย์สินที่มีไม่สามารถเพิ่มพูนขึ้นได้

เป้าหมายทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ เพราะส่วนใหญ่คนเรามีรายได้จำกัด มีการวางแผนทางการเงินที่แตกต่างกันตามปัจจัยของแต่ละบุคคล การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลจึงมีส่วนช่วยให้บุคคลจัดการการเงินได้ดียิ่งขึ้น การวางแผนการเงินจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตประจำวันของบุคคลทุกคนในทุกช่วงชีวิต โดยเฉพาะวัยทำงาน เป็นวัยที่มีรายได้หลักจากการทำงาน ดังนั้นจึงควรมีการวางแผนทางการเงินเพื่อประโยชน์ในอนาคต มนุษย์ทุกคนย่อมอยากมีชีวิตที่มีความสุขไม่ว่าจะทั้งทางร่างกาย และทางจิตใจ มนุษย์มีความต้องการปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตทั้งเรื่องอาหาร ที่พักอาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค เป็นต้น สิ่งที่จะทำให้ได้มาซึ่งปัจจัยพื้นฐานนั้นย่อมมีเรื่องของเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง เราไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าเงินนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่ไ้แลกเปลี่ยนให้ได้มาซึ่งปัจจัยพื้นฐาน หากมนุษย์ยังมีชีวิตอยู่ การมีเงินใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและสะสมไว้ใช้ในอนาคตจึงเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญ การที่จะมีชีวิตที่สุขสบายและมีหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงในอนาคตจำเป็นต้องมีการวางแผนทางการเงินที่ดี การออมจึงเป็นทางเลือกที่ดีในการเก็บสะสมเงินไว้ใช้ในอนาคต ไม่ว่าจะเก็บไว้ใช้ในอนาคตด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตาม สิ่งที่สำคัญมาก ๆ ก็คือการวางแผนทางการเงิน แม้กระทั่งเมื่อเกษียณอายุก็ยังคงต้องวางแผนทางการเงิน เพราะเป็นวัยที่มีรายได้ลดลง หรืออาจจะไม่มีรายได้เลย แต่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ยังคงอยู่ หรืออาจจะเพิ่มขึ้นจากการที่จะต้องดูแลสุขภาพ หรือเมื่อมีความเปลี่ยนแปลงในสถานะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้น ยิ่งทำให้การวางแผนการเงินเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เรารับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้ การออม ก็คือ การเก็บสะสมเงินทีละเล็กละน้อยให้พอกพูนขึ้น เมื่อเวลาผ่านไปหากเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่เราควรคำนึงถึงคือ เราจะสามารถจัดเก็บเงินให้เหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้เงินที่มีนั้นงอกเงยเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่น่าสนใจว่าพฤติกรรมการใช้เงินของแต่ละบุคคลนั้นส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินอย่างไรต่อไปในอนาคต

ปัจจุบันรูปแบบการใช้ชีวิตในแต่ละวันของคนเราได้เปลี่ยนไปตามภาวะเศรษฐกิจ ทำให้การใช้จ่ายเงินในชีวิตประจำวันสูงขึ้น เนื่องจากสิ่งของเครื่องใช้มีราคาที่สูงขึ้น นำไปสู่ค่าใช้จ่ายของการใช้ชีวิตที่สูงขึ้นตามไปด้วย ทั้งในด้านราคาสินค้าอุปโภคและบริโภคที่จำเป็น ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายเมื่อหาหมอยามเจ็บป่วย ค่าใช้จ่ายของตนเองและครอบครัว ซึ่งสวนทางกับค่าตอบแทนที่ได้จากการทำงาน รวมทั้งการใช้สินค้าฟุ่มเฟือย สินค้าที่ทันสมัยตามเทรน เนื่องจากสินค้ามีราคาแพง การซื้อสินค้าที่ไม่จำเป็นส่งผลให้มีการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันที่เกิดขึ้นของตัวเอง และหากไม่สามารถจัดการพฤติกรรมทางการใช้เงินของตนเองก็จะนำไปสู่การเป็นหนี้สิน โดยการยืมเงินในอนาคตเพื่อนำมาใช้จ่ายก่อน ไม่ว่าจะเป็นการชำระค่าใช้จ่ายในปัจจุบัน การนำเงินที่ยืมมาไปชำระหนี้ให้ทันระยะเวลาที่กำหนด หากไม่สามารถชำระภาระค่าใช้จ่ายได้ในเวลาที่กำหนดจะทำให้มีภาระหนี้สินไปตลอด ซึ่งปัญหาภาระหนี้สินสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกกลุ่มอาชีพ เนื่องจากจำนวนเงินเดือนที่ไม่สอดคล้องกับรายจ่ายของตนเองทำให้มีรายจ่ายมากกว่ารายรับ นำไปสู่การมีภาระค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ทุกคนทุกอาชีพย่อมอยากกู้ยืมเงินในอนาคตจากหลาย ๆ แหล่งมาใช้ก่อน ไม่ว่าจะเป็นจากบัตรเครดิต จากสถาบันการเงินที่เป็นธนาคารของรัฐ และเอกชน จากสหกรณ์ออมทรัพย์ต่าง ๆ เงินกู้ยืมในระบบ เป็นต้น เพื่อนำเงินมาหมุนเวียนในการชำระค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน

ดังนั้น ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร นั้นเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลต่างกัน ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการใช้เงินต่างกัน ที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

1.1 ประชากร (Population) สำหรับการศึกษานี้คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2566 ไม่ทราบจำนวนประชากรที่ชัดเจน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ที่สำหรับการศึกษานี้คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2566 ได้จากการเลือกตัวอย่างแบบ Accidental Sampling เป็นการเลือกที่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าว่ามีใครจะเป็นตัวอย่าง ดังนั้นเมื่อพบเจอใครก็เลือกคนนั้นเป็นตัวอย่าง คนใดไม่ตอบก็หาคนใหม่ เก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวน 400 คน

2. ขอบเขตด้านระยะเวลา

เวลาที่ใช้ในการศึกษานี้ดำเนินการศึกษาใช้เวลารวมทั้งสิ้น 3 เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2565 – วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษา

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษานี้คือ เขตกรุงเทพมหานคร

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

สุนทรี พชรพันธ์ (อ้างถึงใน รัญญูชยา อ่อนคง, 2553 : 13-14) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ว่า บุคคลแต่ละคนนั้นมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป ทั้งลักษณะที่มองเห็นได้จากภายนอกที่บุคคลคนอื่นสามารถมองเห็นได้และลักษณะภายในจิตใจที่ เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้สังคมและศาสนา เป็นต้น ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยเหล่านี้จะทำให้ทราบถึงลักษณะส่วนบุคคลได้ชัดเจนขึ้น อีกทั้งคนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันก็อาจจะมีลักษณะทาง จิตวิทยาแตกต่างกันเช่นกัน (ปรเม สตะเวทิน, 2533 : 112) ซึ่งลักษณะทางประชากรศาสตร์มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เพศ ความแตกต่างระหว่างเพศ ทำให้บุคคลแต่ละคนมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารที่ต่างกัน กล่าวคือ เพศหญิงมีแนวโน้มที่มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย นอกจากนี้เพศหญิง และเพศชาย ยังมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

2. อายุ เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความแตกต่างกันในเรื่องของความคิด และพฤติกรรมของมนุษย์ บุคคลที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนอายุมากมักจะมีความคิดที่อนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติระมัดระวังมองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่อายุน้อย เนื่องมาจากบุคคลเหล่านั้นผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ลักษณะในการใช้สื่อก็มีความแตกต่างกัน ซึ่งคนที่อายุมากกว่ามักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารเชิงสร้างสรรค์ และมีสาระมากกว่า ในขณะที่คนที่อายุน้อยเน้นการใช้สื่อเพื่อความบันเทิง

3. การศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนส่วนใหญ่มีความคิด ค่านิยม ทักษะและพฤติกรรมที่ แสดงออกมาในรูปแบบที่แตกต่างกัน คนที่ได้รับการศึกษาสูงมักจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้มีความกว้างขวางและมีความสามารถในการเข้าใจสารได้ดี แต่ในทางกลับกัน บุคคลเหล่านี้จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ ในขณะที่คนมีการศึกษาน้อยหรือต่ำ มักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ในการรับฟังข้อมูลข่าวสาร อีกทั้งหากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างก็มักจะใช้สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะมีการแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าประเภทอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้ และสถานภาพทางสังคมของบุคคลแต่ละบุคคล มีอิทธิพลอย่างมากต่อปฏิกิริยาตอบรับของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร เพราะบุคคลแต่ละบุคคลนั้นมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทักษะค่านิยม และเป้าหมายในการดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้รับสารแต่ละคนมีผลต่อการรับข่าวสารในรูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น ปัจจัยทางจิตวิทยา และปัจจัยทางสังคม เป็นปัจจัยที่มักจะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสาร

แนวคิด ทฤษฎีพฤติกรรม

Phil Town (2564) กล่าวถึงพฤติกรรมการใช้เงิน ดังนี้

1. ติดตามการใช้จ่ายเงินของตัวเอง สิ่งแรกที่ต้องจำเป็นอย่างยิ่งคือ ต้องรู้ว่าเงินของคุณนั้นไหลไปที่ใดบ้าง ไม่ว่าจะเป็นทั้งงบประมาณ รายรับ รายจ่าย ทำบัญชีครัวเรือนอย่างง่าย

2. ผลประโยชน์ในระยะยาว หลายคนซื้อของเพียงเพราะถูกการตลาดกระตุ้นและเราให้รีบซื้อโดยข้ามเหตุผลในการวิเคราะห์ว่ามันจำเป็นต้องซื้อหรือมันคุ้มค่าที่จะซื้อหรือไม่ หรือแม้กระทั่งซื้อมันเพราะต้องการที่จะอวดคนอื่นโดยเฉพาะคนที่ไม่ชอบคุณเพื่อเพียงแค่อยากให้พวกเขาเหล่านั้นไม่ดูถูกดูแคลนตัวเรา

3. สามารถจ่ายบัตรเครดิตได้ไหวในทุกๆ เดือน นอกจากคุณไม่ต้องพกเงินสดมากมายแล้ว คุณยังได้รับเงินคืนและแต้มสะสมจากบัตรเครดิตเพื่อสิทธิพิเศษต่าง ๆ ได้ฟรี ๆ อีกด้วย ซึ่งถ้าหากคุณจ่ายบัตรเครดิตทุกสิ้นเดือนได้ มันก็ไม่ต่างกับการใช้เงินสดซื้อของ เพราะคุณจะไม่โดนดอกเบี้ยจากบัตรเครดิต แถมยังได้ส่วนลดหรือสิทธิพิเศษมากกว่าใช้เงินสด

4. การใช้จ่ายเพื่อให้ผู้อื่นประทับใจ หลายคนเลือกที่จะซื้อของแบรนด์เนมเพื่อให้คนอื่นประทับใจเพียงเพื่อจะรักษาภาพลักษณ์ให้ดูดีมีเก๋ตังค์อยู่เสมอ ดังนั้นจงอย่าเชื่อมั่นเพียงเพราะอยากให้คนอื่นประทับใจ แต่จงซื้อเพราะชอบและรู้สึกดีกับมัน

5. กำหนดงบประมาณในการใช้จ่าย เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นประจำ แต่สามารถควบคุมสิ่งเหล่านี้ได้โดยใช้การกำหนดงบประมาณ แล้วใช้เทคนิคการนำเงินสดใส่ซองเอาไว้ เงินหมดซองเมื่อไหร่ก็หยุดใช้จ่ายในเรื่องนั้น

6. เริ่มต้นลงทุนให้เร็วที่สุด ซึ่งทุกคนต่างรู้ดีว่า การออมเงินในธนาคารนั้นมันได้ดอกเบี้ยแค่เพียงน้อยนิด และมันไม่สามารถเอาชนะเงินเฟ้อได้ ดังนั้นการลงทุนจึงกลายมาเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุก ๆ คน และถ้าถามว่าเวลาใดคือเวลาที่เหมาะสมที่สุดที่จะเริ่มต้นลงทุนเวลานั้นก็คือเดี๋ยวนี้เลย ยิ่งเริ่มต้นเร็วยิ่งดี และถ้าคุณมีบุตรหลานก็สอนให้หัดลงทุนเสียตั้งแต่นั้น ๆ

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนทางการเงิน

ธนาคารไทยพาณิชย์ (2564) ได้ให้แนวคิดการวางแผนทางการเงิน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เงิน สิ่งแรกที่ต้องรู้คือ รู้จักตัวเองสำรวจตัวเองว่ามีรายรับ-รายจ่าย เป็นอย่างไร เมื่อรู้สถานะทางการเงินจะทำให้ตระหนักได้ว่าความจริงแล้วเรามีรายได้มากกว่ารายจ่ายหรือรายจ่ายมากกว่ารายได้ เรามีเงินเก็บมากน้อยแค่ไหนในแต่ละเดือน พังดูเหมือนง่ายแต่พอถามกันจริง ๆ ส่วนใหญ่จะบอกไม่ได้ว่าในแต่ละเดือนมีสถานะทางการเงินเป็นอย่างไร มีเงินพอใช้กันหรือเปล่าโดยมากมักจะบอกว่ามีเงินพอใช้แต่ก็ลั่นว่าเมื่อไหร่จะถึงสิ้นเดือน ขั้นตอนการสำรวจตัวเองจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเรียนรู้พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินว่าเป็นอย่างไร

2. กำหนดเป้าหมาย เมื่อสำรวจรายรับ-รายจ่าย ในแต่ละเดือนแล้ว การกำหนดเป้าหมายก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะทำให้มีทิศทางที่แน่นอนไม่ไร้จุดหมาย เป้าหมายที่ดีจะต้องมีรายละเอียด มีกำหนดระยะเวลา เพื่อความชัดเจนในการปฏิบัติ รวมทั้งเป้าหมายควรมีระยะสั้น กลางและยาว เพื่อที่จะได้เก็บเกี่ยวความสำเร็จในแต่ละช่วง ทำให้มีกำลังใจไม่ท้อใจหรือหมดใจไปก่อนที่จะถึงเป้าหมายระยะยาว

3. วางแผนการเงิน การบรรลุเป้าหมายด้วยการวางแผนทางการเงิน โดยแผนที่ดีควรแบ่งรายได้ในแต่ละเดือนออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในแต่ละเดือน ควรดูว่าอะไรที่สามารถปรับลดได้ โดยค่าใช้จ่ายที่ปรับลดสามารถนำเงินส่วนนี้ไปลงทุนหรือเก็บออมเพื่อการเกษียณอายุต่อไป

ส่วนที่ 2 เงินเก็บออมเผื่อฉุกเฉิน ส่วนนี้จะเป็นเงินที่สามารถถอนเอามาใช้ได้ทันทีในยามที่มีเหตุจำเป็นหรือมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น

ส่วนที่ 3 เงินเก็บออมเพื่อการลงทุน เป็นเงินที่ใช้ในการสร้างความมั่งคั่งผ่านผลิตภัณฑ์ทางการเงินหรือสินทรัพย์ต่างๆ เช่น หุ้น กองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ ทองคำ เป็นต้น

ส่วนที่ 4 เงินเก็บเพื่อเก็บ ส่วนนี้จะเป็นเงินที่ใช้สำหรับการวางแผนเพื่อเกษียณอายุจะไม่นำออกมาจนกระทั่งครบกำหนดเวลา ส่วนใหญ่จะเลือกผลิตภัณฑ์ทางการเงินให้เหมาะสมกับช่วงวัย คือ เลือกความเสี่ยงสูงในช่วงอายุน้อยและความเสี่ยงต่ำในช่วงอายุมาก

4. ลงมือปฏิบัติอย่างมีวินัย สิ่งที่ทำให้แผนการเงินส่วนใหญ่ไม่ประสบความสำเร็จ ก็คือ ไม่สามารถทำตามแผนที่วางไว้ได้ ดังนั้น การมีวินัยลงมือปฏิบัติอย่างจริงจังจะทำให้แผนนั้นเป็นจริงได้ วิธีง่ายๆ คือ เมื่อได้รับเงินเดือนมาแล้ว สิ่งแรกที่ต้องทำคือ ออมก่อนหรือลงทุนก่อน จากนั้นค่อยเอาเงินส่วนที่เหลือมาใช้จ่าย เพราะถ้าไม่ทำแบบนี้โอกาสที่จะเก็บเงินได้ตามเป้าหมายมีน้อยมาก เพราะจะมีข้ออ้างต่างๆ นานา เพื่อไม่ทำตามแผน อีกวิธีคือ สักกับบัญชีอัตโนมัติเป็นประจำทุกเดือน ทำให้เก็บออมและลงทุนได้ตามแผนที่วางไว้ และถ้าสามารถบรรลุเป้าหมายระยะสั้นได้โอกาสที่ระยะกลางและยาวจะประสบความสำเร็จมีได้สูง เพราะเราคุ่นเคยกับการออมก่อน

5. ทบทวน/ปรับปรุงแผนทางการเงิน การทบทวนแผนการเงินทำให้เราสามารถประเมินได้ว่าแผนที่วางไว้ประสบความสำเร็จมากน้อยแค่ไหน ผลตอบแทนที่ได้รับเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่ สาเหตุเพราะอะไร เราจะได้ทบทวนหรือปรับแผนให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจและผลิตภัณฑ์การลงทุนที่เหมาะสมตามช่วงเวลานั้นๆ รวมถึงควรทบทวนเป้าหมายของตัวเองอยู่เป็นประจำว่ายังเหมือนเดิมหรือไม่ มีอะไรที่อยากปรับเปลี่ยน มีความสามารถในการรับความเสี่ยงได้มากน้อยแค่ไหน รวมถึงควรที่จะเพิ่มเงินลงทุนใหม่แล้วหรือยัง เพื่อให้เป้าหมายต่างๆ ที่วางไว้มีความเป็นไปได้มากที่สุด

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) ได้ให้ความหมายของการวางแผนทางการเงิน หมายถึงกระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะทางการเงินที่มั่นคงของบุคคล ด้วยการศึกษابัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและการตัดสินใจของแต่ละบุคคล การวางแผนทางการเงิน จะเกี่ยวข้องกับการจัดหาใช้ไปในทรัพยากรเงินของบุคคล การวางแผนการเงินจะช่วย ให้บุคคลวางแผนการหารายได้การใช้จ่ายการคุ้มครองชีวิต การออม การลงทุน และการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากเงินออมและเงินลงทุน ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นคงในอนาคต เมื่อมีการวางแผนทางการเงินย่อมมีเป้าหมาย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร (Population) สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2566 ไม่ทราบจำนวนประชากรที่ชัดเจน

กลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ที่สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2566 ได้จากการเลือก

ตัวอย่างแบบ Accidental Sampling เป็นการเลือกที่มีได้กำหนดไว้ล่วงหน้าว่ามีใครจะเป็นตัวอย่าง ดังนั้นเมื่อพบเจอใครก็เลือกคนนั้นเป็นตัวอย่าง คนใดไม่ตอบก็หาคนใหม่ เก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวน 400 คน ดังนั้นจึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดตัวอย่างระดับความเชื่อมั่น 95% และให้ความผิดพลาดไม่เกิน 5 % (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2546)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม (Questionnaires) ลักษณะของ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 บัณฑิตข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้เงินของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดย กำหนดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามได้ทั้งหมดแล้วทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่อไป

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูลจาก เอกสาร บทความ ตำรา งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สูตรหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการนำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ (Frequency Table)

2. สูตรค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean หรือ $\bar{X}$) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลคุณลักษณะของปัจจัย

3. สูตรค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4. การทดสอบความแตกต่างทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลและระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ทางการเงิน และพฤติกรรมการออมที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุกรณีศึกษากลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้การทดสอบแบบ t-test และ One-way ANOVA

5. การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ใช้การทดสอบแบบการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1) ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 41 - 60 ปี สถานภาพสมรส/อยู่ร่วมกัน มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 50,000 บาท และส่วนใหญ่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ

2) ผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

พบว่า พฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม มีผลรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านกำหนดงบประมาณในการใช้จ่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 รองลงมา คือ ด้านคิดถึงผลประโยชน์ในระยะยาว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และอันดับสุดท้าย คือ ด้านติดตามการใช้จ่ายเงินของตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ส่งผลต่อการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุกรณีศึกษากลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ในเรื่องเพศโดยการวิเคราะห์ ค่าที (t-test) และในเรื่องอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของประชาชนจำนวน 400 คน พบว่า เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ ปฏิเสธสมมติฐาน แต่พบว่า อายุ และ อาชีพต่างกันส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีระดับความสำคัญที่ 0.05 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า 3 ด้าน คือ ด้านติดตามการใช้จ่ายเงินของตนเอง ด้านคิดถึงผลประโยชน์ในระยะยาว และด้านการใช้จ่ายเพื่อให้ผู้อื่นประทับใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

พฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านกำหนดงบประมาณในการใช้จ่าย รองลงมา คือ ด้านคิดถึงผลประโยชน์ในระยะยาว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 และอันดับสุดท้าย คือ ด้านติดตามการใช้จ่ายเงินของตนเอง มีผลรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ณัฐพร แป้นทองคำ (2559) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีวินัยทางการเงินของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า พฤติกรรมการมีวินัยทางการเงินของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงตามลำดับค่าความสัมพันธ์ ได้แก่ ทักษะที่ดีต่อการมีวินัยทางการเงิน การมีแบบอย่างที่เหมาะสมทางการเงินจากครอบครัว และสอดคล้องกับ เกตุมนี พลันิล และคณะ (2563) การยอมรับความเสี่ยง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงินส่วนบุคคลและพฤติกรรม การออมเพื่อการเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตจังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการยอมรับความเสี่ยง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงิน ส่วนบุคคล พฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุ ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับความเสี่ยงกับพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุและความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงิน ส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตจังหวัดปทุมธานี ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม มีผลรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวางแผนการเงิน รองลงมา คือ ด้านลงมือปฏิบัติอย่างมีวินัย และอันดับสุดท้าย คือ ด้านรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เงิน สอดคล้องกับธนพร จันทร์สว่าง และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับแรกคือ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อยู่ในระดับมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ด้านติดตามการใช้จ่ายเงินของตนเอง พบว่า การติดตามการวางแผนลงทุนประเภทต่างๆ เลือกหลักทรัพย์ลงทุนและสถาบันที่จะลงทุนให้เหมาะสมกับตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นควรสนับสนุนช่องทางการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน

2. ประชาชนควรมีการศึกษาถึงปัจจัยทางการเงินในด้านต่างๆ เนื่องจากเป็นความรู้พื้นฐานที่ทุกคนจะต้องมี เพื่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอในการทำวิจัยครั้งถัดไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่พฤติกรรมการใช้เงินที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในหลายๆด้าน

2. เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ควรอาศัยการวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อให้ผลการวิจัยชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กนกพล สมวรรณ. (2560). พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร.

วารสาร บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 10(1), 1-9.

ชนพร จันทรส์ว่าง. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม. (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.

ธนาคารไทยพาณิชย์. (2564). 5 ขั้นตอนวางแผนทางการเงิน ฉบับมือใหม่หัดออม. ค้นเมื่อ 19

กุมภาพันธ์ 2565, จาก <https://www.scb.co.th/th/personal-banking/stories/grow-your-wealth/5-stages-of-financial-planning.html>

พัฒน์ ทองพื้ง. (2555). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ :กรณีศึกษาเฉพาะครู

โรงเรียน สังกัด กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

พวงเพชร บุญสวัสดิ์. (2550). พฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษาที่ได้รับเงินกู้ยืมจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. (รายงานการวิจัย).ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. (2557). ปัจจัยในการทำนายพฤติกรรมการออมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารสุทธิปริทัศน์, 28(85), 300-315.
- ศิรินุช อินละคร. (2552). การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมจิตร วิชยานนท์. (2558). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 27(94), 39-48.
- สุดาร์ตน์ พิมลรัตนกานต์. (2555). การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น. มหาวิทยาลัยสยาม. (2019, 7 ตุลาคม 2019). มหาวิทยาลัยสยาม. เข้าถึงได้จาก <https://siam.edu/th/Altfest>, อรอนงค์ ไชยบุญเรือง. (2552). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.